

Estela i Joan d'"Eufòria': «M'ha escrit gent de 60 anys dient-me que ha sortit de l'armari gràcies a mi»

Parlem amb els dos concursants sobre el seu pas pel programa i les seves expectatives de futur

Estela i Joan | Juan Miguel Morales

El fenomen d'*Eufòria* sembla no tenir aturador. La gran volada que ha adquirit el concurs de talents vocals de TV3 ha esdevingut un èxit entre tota mena de públics. Avui, divendres 17, es viurà la gala final, on es decidirà el guanyador de la primera edició del programa. Unes setmanes enrere, des d'Enderrock vam entrevistar **Llum i Laura** sobre el seu pas pel programa i, ara, entervistem **Estela i Joan**, dos dels concursants eliminats, per saber de la seva experiència en el concurs i les seves perspectives futures com a artistes.

Malgrat haver estat eliminats, seguïu al peu del canó i vinculats amb el programa. Com esteu vivint aquesta etapa?

Estela: Jo crec que no ens està donant temps ni a pensar com ho estem vivint, perquè el dia que no tenim una entrevista, tenim un reportatge o hem de cantar segones veus...

Joan: Jo crec que una cosa molt guai d'aquest programa, i a diferència d'altres d'un format similar, és que quan t'expulsen no s'obliden de tu. A *Eufòria* quan surts compten amb tu per fer cors i és una forma d'estar junts més temps amb la resta de concursants. Crec que és molt maco.

Què és el més valuós que us endueu del programa?

Estela: El més maco que m'emporto és haver-me conegut com a artista. Ara, després del pas pel programa, sé que potser em puc dedicar a la música. La confiança en mi mateixa és en el que més he guanyat.

Joan: Jo m'emporto els meus companys. D'aquí a cinc anys, és l'únic que tindrem: les 15 persones que ens han acompanyat en aquesta experiència. Com deia l'**Estela**, també m'enduc el pensament de dir: "**Joan**, sí que pots dedicar-te a la música. No tinguis por i tira per aquest camí que és pel qual has nascut!" Abans d'entrar a *Eufòria*, no tenia aquesta sensació, perquè trobava que dedicar-m'hi era molt difícil.

Joan al plató d'Eufòria Foto: Juan Miguel Morales

I cap a quin camí us dirigíeu abans d'entrar al programa?

Estela: Jo em decantava per perruqueria i coses d'estètica i, després la música. La música era el Pla B, perquè no ho veia factible. Ara, en canvi, ho veig com una possibilitat real.

Per tant, teniu la sensació que quan acabin totes les activitats lligades al programa, no s'acabarà res sinó que començarà tot?

Joan: Clar! Quan estàs encara com a concursant, el programa és la teva vida. Tu no te'n vols anar perquè és el que vols fer! Però, ara que estic fora, m'adono que no és el final, sinó que és el principi de la meua carrera artística. Descobrir aquest pensament ha estat molt maco perquè en un principi no érem conscients de les portes que se'ns han obert.

Estela: Clar, hem tingut una visibilitat molt *heavy*. Ha estat una oportunitat única.

Què us hauria agradat canviar o que fos diferent?

Joan: Jo m'he quedat amb una espineta i són les cançons que m'han posat a mi. Considero que no s'ha mostrat del tot la meua veu i no se m'ha aprofitat del tot amb cançons com "Sé que lluitaràs", de **Kate Ryan** (gala 9). Era una cançó en què vocalment no em podia lluir i crec que a l'**Estela** li va

passar una mica el mateix.

Estela: No es tracta que les decisions artístiques les prenguem nosaltres, ja que de televisió no en sabem, però hagués estat bé poder decidir alguna cançó, per exemple.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=UYqYWRRx32U>

Hi ha hagut alguna cançó que no us va agradar al principi, però després vau agrair haver-la pogut cantar?

Joan: Quan em van donar "Àguila negra" de **Maria del Mar Bonet** a la gala 1, tenia ganes de plorar. Però, després, quan vaig entrar en la cançó, em va encantar. Confiem molt en l'equip que hi ha al darrere, i tot ho fan per algun motiu, amb tot l'amor, i pensant en nosaltres.

Estela: Sí, però cal dir que, al final, som personatges i a en **Joan** li han donat cançons pel seu personatge i a mi per al meu.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=zLC-7ZgSkmE>

Que no tingueu poder de decisió fa que hàgiu de sortir de la vostra zona de confort.

Joan: Clar, si triem nosaltres les cançons, sempre jugarien a favor nostre. Moltes vegades, remar a contracorrent et beneficia perquè és un repte. Hi ha reptes que surten bé i ho saps, i n'hi ha d'altres que no.

Com deia el Joan, una de les coses que us endueu és un gran grup d'amics.

Estela: Sí. Des de fora, sembla mentida perquè ens hem trobat amb gent que pensa que segur que hi ha mal rotllo. Però som una pinya i som tan diferents que fem un gran engranatge. Penso que ens complementem superbé.

A més de si hi ha mala maror, s'ha especulat molt sobre hipotètiques parelles...

Joan: Sí, s'ha especulat molt sobre els *shipejos*.

Estela: Uf, que pesats!

Joan: Que si **Mariona** i **Edu**, o **Pedro** i **Joan**... Vaig flipar! Realment, moltes vegades la gent intenta treure suc d'on no n'hi ha. Però, si vols pots posar a l'entrevista que el **Joan** i l'**Estela** són novios [RIUEN ELS DOS].

Però, suposo que dins del grup us porteu més amb algunes persones que amb altres, oi?

Estela: Sí, és veritat que ens portem més amb algunes persones en concret. És normal, perquè, al final, no pots ser 100% compatible amb 15 persones. Jo em porto molt molt bé amb en **Joan** i amb una altra persona simplement m'hi porto bé.

Estela al plató d'"Eufòria' Foto: Juan Miguel Morales

Aquest vincle també és un indicatiu de com la música pot fer connectar a la gent.

Joan: Des del minut 1 que vam saber que els 16 entràvem al programa, ja ens estimàvem. No ens coneixíem, però ens unia la música.

Estela: Era el somni de tots nosaltres i ho volíem fer plegats agafats tots junts de la mà.

I a més, el programa us ha ajudat a col·laborar i treballar plegats fent segones veus. Això us ha ajudat a cohesionar-vos?

Joan: Sí, jo crec que en aquest programa ens estimen molts. Els directors, els redactors... Ens tenen molt d'afecte. Òbviament, no deixa de ser un programa de televisió i les coses han de sortir, però ens estimen i ens aprecien. I això jo ho valoro moltíssim perquè em sento cuidat; és el més maco d'aquest programa.

Esteu satisfets de com us heu mostrat artísticament al programa?

Estela: Bé, suposo que et refereixes als nostres personatges, perquè, al final, jo soc molt més que allò que s'ha vist en antena.

Joan: S'ha mostrat una part de nosaltres i ara toca mostrar tota la resta. Això vol dir que encara tenim molt a dir i a ensenyar.

Estela: Per la part que s'ha mostrat, estic contenta, perquè surto d'una xarcuteria i em poso a cantar. Tot el que ha envoltat el meu cos ha estat molt polèmic... Crec que el personatge em fa "justícia" però no és tot el que jo soc.

Joan al plató d'Eufòria Foto: Juan Miguel Morales

I tu, Joan, n'estàs content?

Joan: Jo estic molt content, en general. El programa ha sabut mostrar molt bé el meu personatge i crec que tot el que he reivindicat està superbé.

Estela: Jo crec que tots estem molt contents amb el personatge que ens ha tocat. Sé que sembla que parlem d'una sèrie, però és que és força semblant perquè tu agafes el càsting d'*Operación Triunfo* 1 i el d'Eufòria i trobes els paral·lelismes.

T'ha agradat poder visibilitzar certs aspectes que tu volies a l'escenari?

Joan: M'he quedat molt a gust. A part de reivindicar, crec que he ajudat a molta gent. A mi m'hauria agradat veure això quan tenia set anys. Em quedo amb aquest sentiment i tots els missatges i amor que he rebut. Personalment, estic content del meu recorregut i penso seguir revidinant totes aquestes qüestions sempre.

Creus que el teu discurs ha ajudat a fer que les generacions més grans puguin entendre i empatitzar amb les diferents orientacions i identitats de gènere?

Joan: T'he de dir que m'ha arribat a obrir gent de seixanta anys que, gràcies a mi, ha sortit de l'armari ara. Sobre les generacions més grans, en el fons, comprenc que no acabin d'entendre moltes coses perquè tot això ha passat en un tres i no res. La meva àvia, per exemple, ha viscut des de l'homofòbia dels anys vuitanta fins ara, que està tot molt més tolerat. M'agrada "reeducar" les ments perquè tothom té dret a canviar i hi ha molta gent que no ho entén, però que està oberta a voler-ho entendre.

Estela i Joan d'"Eufòria' Foto: Juan Miguel Morales

Quines expectatives teniu un cop passi la gira d'"Eufòria'. Què voleu fer?

Estela: Jo vull seguir amb la música i m'encantaria poder fer música pròpia, una carrera artística en solitari. Aquest és el meu objectiu. I si no és possible, exploraré per altres bandes perquè també m'agraden moltes altres coses, com ara el teatre musical.

Joan: Jo tinc dos camins, crec. Per una banda, m'agradaria molt formar-me en el camp del teatre musical, però també anheleixo tenir una carrera artística solista i fent gires. Tant de bo pugui acabar fent les dues coses. Mira la **Chanel**, de teatre musical a Eurovisió! Mentre sigui obrir la boca i cantar, m'és igual.

Us plantegeu fer algun projecte junts després del programa?

Estela: A mi m'encantaria! Però ara mateix no tenim res gaire clar ni definit. Primer ens hem de formar com a artistes individuals i després, per descomptat, m'agradaria fer mil coses amb tots ells.

Com afronteu el concert del Sant Jordi?

Estela: Quan me'n vaig assabentar, em vaig enfadar moltíssim perquè ho vaig saber per la televisió com una espectadora més. Més tard, quan ho vaig tornar a pensar vaig dir: "**Estela**, has anat tantes vegades a veure concerts al Sant Jordi i ara hi aniràs tu!". Em sembla un somni fet realitat.

Joan: Només de pensar que hi ha actuat **Madonna**, **Britney Spears** o **Beyoncé**, jo crec que estaré fent petons tota la tarda al terra del Palau Sant Jordi. Però també t'he de dir que estic una mica acollonit.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=11vzUVWISMw>

Per últim, amb quina de les vostres actuacions us quedeu?

Estela: He gaudit molt amb totes, però jo em quedo amb dues. En l'àmbit d'espectacle, em quedo amb "Raining Man" de **The Weather Girls** (gala 2), perquè va ser la primera vegada que estava

dalt d'un escenari i em vaig sentir capaç de fer el que em donava la gana. En l'àmbit vocal, però, crec que "The Winner Takes It All" d'**ABBA** (gala 6) és la millor.

Joan: Jo em quedo amb l'"Àguila Negra" de **Maria del Mar Bonet** (gala 1) i també "Petit princep", de **Manu Guix** (gala 3).

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=1YVipsf48qI>